



VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6

“Excessiva i perillosa”

REVÉS • Amnistia carrega fort contra la sentència de l'1-O i exigeix l'alliberament de Sànchez i Cuixart



DRETS • Adverteix que el Suprem obre la porta a condemnar protestes pacífiques legítimes

EUROPA-MÓN

P26,27



José Antonio Griñán, ahir entrant a l'Audiència de Sevilla una estona abans de saber el veredictes ■ EFE

Sis anys de presó per a Griñán, i Chaves, inhabilitat

Els dos expresidents andalusos, condemnats en la trama dels ERO

FINQUES Pous

Ei propietari!
No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

VALORACIÓ GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

Nacional

P7



Salvadó rep el suport de Pere Aragonès ■ EFE

Lluís Salvadó es desmarca de l'1-O

L'exsecretari d'Hisenda declara al TSJC que va respectar el marc autonòmic

Nacional

P12

L'AN admet que va vulnerar drets dels CDR

L'organisme anul·la quatre ordres de presó, però no els allibera i els cita de nou

Cultura

P30,31

Repressió ben actual

S'edita una versió reduïda de l'obra 'Egmont', de Goethe



Busques el millor per a la teva llar?



MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

816804-1157320

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Acords



Estic llegint el llibre de l'Alba Castellví *Educar sense cridar*, d'Angle Editorial. I l'altre dia vaig arribar al capítol titulat "Parlar

amb els fills per construir la convivència i resoldre problemes", que arrenca amb la importància de construir acords. I ens recorda que, segons el diccionari, un acord és un pacte pel qual cessen les desavinences. I sense deixar el diccionari, veiem que fer una cosa d'acord és fer-la amb aquella unió que resulta d'una manera comuna de sentir, de pensar o d'obrar. Per això és important que uns i altres puguem explicar com ens sentim davant dels problemes de convivència. Castellví sosté que com que les desavinences provoquen malestar i a casa ens hi volem trobar bé i volem que s'hi trobi bé tothom, conèixer la manera de poder-nos avenir és fonamental. I em va fer pensar. Per això els proposo de substituir "casa" per "país" i "nen" per "comunitat". Si un acord és una decisió mútuament acceptada entre les parts interessades, vol dir que les propostes per resoldre

Castellví afirma que un nen que pugui aprendre a arribar a acords serà més flexible, respectuós i establirà millors relacions

desavinences hauran de ser aprovades per tots els implicats perquè es puguin convertir en acords. Això és bàsic per dos motius. El primer, perquè aprendre a construir acords amb els altres serà determinant per tenir una vida feliç. I el segon, perquè pactar assegura resultats molt millors per a la convivència que no pas imposar resolucions unilaterals. Castellví afirma que un nen que pugui aprendre a arribar a acords serà més respectuós, més flexible i establirà millors relacions amb els que l'envolten. Quan hi ha un problema difícil de resoldre a casa, cal que el nen se senti part de la solució i no només del problema. Si contribueix a trobar una idea per resoldre el conflicte, la solució pactada funcionarà molt millor que qualsevol altra que decidim adoptar a casa unilateralment, sense ell. Com podem arribar a acords a casa amb el nen? Buscar un moment adequat, parlar de com ens sentim davant del problema, explicar que necessitem la seva ajuda, demanar-li idees, prendre'n nota i triar-ne una entre tots dos. Si hi ha voluntat, no és tan difícil arribar a acords.



La vinyeta

Fer



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Injustícies

Quan es va fer pública la sentència del judici, Amnistia Internacional va dir que l'estudiaria i n'emetria un informe. Van passar els dies sense que l'entitat es manifestés. Alguns van rebre el silenci amb suspicàcia: ¿Amnistia Internacional té convívencies amb el govern espanyol? En rep subvencions? Al cap d'un mes el dictamen s'ha fet present. No és tant de temps. La sentència és llarga i de redacció enrevessada. Segurament han estat necessaris més de dos ulls per llegir-la. Tenim pressa. La pressa ens matarà. De fet, ja ens ha matat una mica.

No m'he llegit l'informe, però m'he quedat amb els titulars. D'entrada, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez no hauria de ser a la presó. De fet, ni hi haurien d'haver entrat. No calia ser Amnistia Internacional per saber-ho, però ja va bé que s'hi insisteixi. Denuncia també irregularitats durant el judici. Irregularitats, rai... "Conculcacions dels drets humans." Això és molt greu. Parlem d'un país democràtic, no d'un paratge de coco i bambú. Democràtic, sí. El fet de ser-ho el deixa més en evi-

“Organismes internacionals denuncien el judici i la sentència

dència davant els països de la Unió Europea. Un altre organisme internacional que va enviar observadors al judici també ha emès ara les seves conclusions. La llista d'irregularitats –i ja sabem què vol dir irregularitats en les seves judicials– és llarga.

Amnistia Internacional és una organització favorable a la independència de Catalunya? Home, entre els seus patrocinadors multitudinaris hi deu haver de tot, però tothom estarà d'acord que, com a entitat, de cap manera. Ho són, els juristes que van venir d'arreu per observar el judici? Alguns no devien haver sentit parlar mai

de Catalunya abans ni tampoc de les aspiracions d'alguns, molts, dels seus habitants. Uns i altres s'han guiat per la llei, per la professionalitat, per la tècnica. Per la imparcialitat, paraula impressionant des de Salomó.

Les conclusions dels dos organismes han satisfet o designat els independentistes: més raons a l'hora de recórrer a instàncies judicials internacionals. En canvi, els unionistes o constitucionalistes o com se'n vulgui dir les han rebudes amb indiferència o contrarietat. Ara sí que no els entenc. Interpel·lo els no independentistes impregnats de valors, d'humanisme, de religiositat: no els preocupa el prestigi de la justícia del seu país? Els va bé que Cuixart i Sànchez siguin a la presó? O les penes desmesurades? Més elemental: no els inquieta que una de les acusades, Dolors Bassa, sigui condemnada per un delictes que no va poder cometre? Una injustícia és una injustícia sigui quina sigui la víctima.

Tan cruel ha de ser la política? M'arribaria a fer por. Si un dia un adversari polític fos objecte d'una injustícia, jo també callaria o ho celebraria?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.



Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/w8vfzx>



A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I no passarà res

No sabia si posar un interrogant al final del títol de l'article d'avui. Però he optat per treure'l perquè em sembla que tots en sabem la resposta i que podia canviar la fórmula interrogativa per una d'afirmativa. Els parlo, és clar, de l'informe que ahir va fer públic Amnistia Internacional, que no és pas una organització qualsevol, sobre la sentència de l'1-O. Demolidor. De principi a final. Un mes després d'haver-se fet pública la sentència (i després que experts seus assistissin a les sessions del judici), Amnistia Internacional fa servir qualificatius com desproporcionada, perillosa o excessiva per referir-se a la sentència, i alerta que el cas dels dos Jordis, de Jordi Sánchez i de Jordi Cuixart, és un greu precedent i "una amenaça als drets i llibertats d'expressió i reunió pacífica". I no s'atura aquí. En relació amb els altres condemnats, que són uns quants i compleixen pre-

“A Amnistia Internacional, el govern espanyol i els tribunals li faran el mateix cas que a vostè i a mi

só, posa molt en dubte que ho haguesin de ser per sedició. Els magistrats del Suprem, assegura AI, van fer "una interpretació excessivament àmplia i perillosa" d'aquest delictes. En definitiva, que em sembla que Amnistia Internacional pensa com vostè i jo, i probablement com molts catalans i espa-

nyols no independentistes que també consideren excessivament dura la condemna. Amnistia la troba tan dura i desproporcionada que fins i tot ha demanat que els Jordis surtin en llibertat, cosa que em sembla que aquesta ONG internacional no fa pas cada dia amb els casos que analitza. No és pas menor, que Amnistia hagi dit públicament una cosa que per a molts de nosaltres és una obvietat, que és que les condemnes –totes però sobretot les dels Jordis– són excessives i desproporcionades. "Es vol atemorir la societat restringint indegudament els drets humans", va concloure Daniel Joloy, assessor legal d'Amnistia. O el que és el mateix i que també sabem: que la condemna va molt més enllà dels mateixos condemnats. Vist tot plegat, vista la contundència de l'informe d'Amnistia, no passarà res? Doncs no. No passarà res. Per això he tret l'interrogant que volia posar al títol.



De reüll

Emma Ansola

En bucle

La declaració política que havia d'esdevenir la resposta institucional a la sentència del Suprem continua endavant i arribarà al ple la setmana que ve, tot i que retallada. No va ser fàcil arribar al contingut de consens amb què els independentistes reafirmaven la reprovació del rei i la voluntat d'exercir el dret d'autodeterminació i reclamaven la llibertat dels presos polítics i l'amnistia. El text va estar a punt de ser debatut i votat a l'hemicicle de la cambra catalana pocs dies després de la sentència però no es va sol·licitar el tràmit

La política catalana entra en bucle amb eleccions a la cantonada

d'urgència i va quedar al calaix. JxCat i ERC culpabilitzen la CUP que llavors rebutgés aquesta via amb l'argument que el text no podia convertir-se en arma electoral en les eleccions del 10-N i la tramitació va quedar aparcada. Ara els punts més polèmics han estat suspesos pel Tribunal Constitucional arran de

la impugnació del govern espanyol, però la CUP ara vol introduir-los a través de la negociació d'esmenes. Així ho ha registrat ja a la cambra. El president Torrent, per la seva banda, ha assegurat que la mesa no actuarà d'òrgan censor malgrat els advertiments penals i, per tant, deixarà en mans dels grups parlamentaris el contingut d'aquesta proposta de resolució. Així que de nou tornem a assistir a les tradicionals mirades de reüll entre els grups independentistes que busquen la pista d'atterratge per a aquest segon cicle o bucle polític que un cop més té el seu inici o final en unes eleccions.

Les cares de la notícia



EXPRESIDENT DEL PSOE I DE LA JUNTA D'ANDALUSIA

Manuel Chaves

Corrupció sistèmica

L'esperada sentència del cas dels ERO d'Andalusia condemna durament dos expresidents socialistes de la Junta d'Andalusia, Griñán i Chaves, aquest últim també president del PSOE, i posa al descobert una altra cara de la corrupció sistèmica que ha llustrat l'Estat espanyol i el seu sistema polític.



DIRECTOR D'AMNISTIA INTERNACIONAL A ESPANYA

Esteban Beltrán

Denúncia internacional

Amnistia Internacional s'ha sumat amb contundència a la crítica del judici i la sentència de l'1-O, denunciant l'amenaça als drets d'expressió i reunió, demanant l'alliberament de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart i anunciant accions per aconseguir aquest alliberament. La pressió a l'Estat continua creixent.



ACTOR

Francesc Ferrer

La realitat a escena

L'actor català, en el seu vint-i-cinquè treball al món del teatre, fa el seu debut com a monologuista, amb un text intens que barreja comèdia, tragèdia i la realitat mateixa, afrontant de cara un tema tan real i colpidor com l'Alzheimer i com canvia la vida a les famílies afectades.



EDITORIAL

La corrupció del PSOE

La sentència dels ERO fraudulents a Andalusia confirma aquest cas com un dels majors escàndols de corrupció que ha viscut l'Estat espanyol en els 40 anys de democràcia, aquest cop amb el PSOE com a protagonista. La condemna a dos expresidents de la Junta d'Andalusia, José Luis Griñán (6 anys de presó) i Manuel Chaves (9 d'inhabilitació) és només la punta de l'iceberg. Al darrere hi ha 8 exconsellers, 21 ex-alts càrrecs del govern i 507 imputats en la primera de 146 peces separades d'aquesta macrocausa, que ha destapat la utilització fraudulenta i sistemàtica de diner públic (855 milions) per beneficiar una xarxa clientelar amb centenars d'empreses, asseguradores, advocats i treballadors.

La sentència arriba en un moment delicat per al PSOE de Pedro Sánchez, autoerigit en ariet de la regeneració de la política després de la sentència del cas Gürtel i la moció de censura a Mariano Rajoy, i en plena negociació per formar govern. No sembla que hagi de tenir un cost polític enorme, almenys a curt termini, perquè el PSOE ja no governa Andalusia, i perquè els nous lideratges de Susana Díaz a Andalusia i Pedro Sánchez a l'Estat ja van suposar una regeneració del partit.

El PSOE, malgrat tot, surt d'aquest episodi clarament senyalat com un dels actors principals de la corrupció política a l'Estat espanyol; en el seu cas, no per haver-se enriquit o haver finançat el partit, com ha passat amb el PP, però sí per haver creat bosses de vot captiu que han servit per convertir Andalusia en un feu socialista en cada elecció durant dècades. I amb el PSOE i el PP, també el bipartidisme en si i la credibilitat de la política en surten greument esquitxats en espera d'una regeneració efectiva de la política, de les institucions i dels controls imprescindibles per combatre les males pràctiques de govern.

Tal dia
com
avui fa...



1 any Escàndol Suprem
El portaveu del PP al Senat es vanta que l'acord pel poder judicial permet "controlar la sala segona del Tribunal Suprem per darrere".

10 anys Ryanair al Prat
La companyia aèria Ryanair afirma, amb relació a l'anunci que vol operar al Prat, que no ha deixat de creure en l'aeroport de Reus.

20 anys El PSOE i els GAL
El jutge Garzón veu indicis per inculpar González com a creador dels GAL. L'expresident veu en l'acte la confirmació de l'"amença" del PP.

Full de ruta

David Marín

Aquí i a la Xina Popular



És molt difícil separar un judici de la seva sentència, de la mateixa manera que també sembla difícil separar una entitat dedicada als drets humans del país dels seus membres. Un judici inclou la seva sentència, i una sentència és el resultat de tot el procés efectuat durant el judici. La conclusió d'Amnistia Internacional de considerar el judici contra els presos polítics com a just i la sentència com a injusta sembla un exercici més propi d'equilibristes polítics que d'analistes freds sobre la situació dels drets humans. Aquest judici *just* prové d'unes maniobres arbitràries realitzades per la instrucció del cas i de la voluntat d'escarment de tots els aparells de l'Estat que hi van intervenir, des de la fiscalia ("de qui depèn?") fins als informes dels guàrdies civils. La suposada (i qüestionada) pulcritud tècnica del jutge Marchena en la fase central del procés no va ser més que el nexa inevitable que portava d'una acusació exagerada amb voluntat de castigar a la sentència

Però deu ser molt més difícil discernir sobre nosaltres mateixos amb la valentia i honestat moral que apliquem sobre els altres.

exemplaritzadora signada pel mateix jutge de 100 anys de presó en total per als presos polítics catalans. Una formalitat legal, un esforç tècnic d'aparentar neutralitat davant dels ulls internacionals, un pont indispensable per unir la voluntat de càstig amb l'execució final del càstig.

Tot i això, l'informe de les delegacions a Espanya i Catalunya d'Amnistia Internacional sobre la sentència del procés contra els líders polítics i socials independentistes ha trigat un mes a aparèixer i decidir sobre la qüestió, i ho ha fet amb els equilibris propis de qui ha hagut de transaccionar posicions per no ofendre del tot determinades sensibilitats. És molt fàcil decidir una opinió sobre conflictes llunyans on som simples observadors i tots ho fem. Però deu ser molt més difícil discernir sobre nosaltres mateixos amb la valentia i honestat moral que apliquem sobre els altres. Un judici és injust quan el seu origen, i el seu final, estan viciats d'escarment i repressió política. Aquí, i a la Xina Popular.



Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Memòries d'un filòleg

Narcís Garolera, reputat filòleg, un dels màxims especialistes en l'obra de Jacint Verdaguer, acaba de publicar un llibre de memòries molt sucós a Edicions de 1984: *Galeries del record. Memòries d'un filòleg*. L'obra, escrita amb una gran pulcritud, combina amenitat i saviesa, i està amarada d'ironia –sovint, una ironia amarga– i dotada, en alguns passatges, d'una tensió dramàtica que diríeu pròxima a la ficció novel·lesca.

"VAIG VENIR AL MÓN, a la ciutat de Vic, la matinada del 28 d'agost del 1949." Les pàgines sobre la infantesa tenen un aire més líric que no les que ocuparan el relat de l'edat de maduresa. Com Sagarra en les seves *Memòries*, Garolera també enfondeix les arrels de l'arbre genealògic propi: l'arrel vigatana, la garrotxina. D'aquesta primera etapa, cal destacar-ne el "desastre familiar" ocasionat per l'erràtica vida laboral del seu pare, un pecat que, indirectament, han anat pagant els fills. Potser per això mateix, l'autor ha tingut, des de sempre, la pruija de posar molt de seny en la feina i planificació del seu futur. El pas pels maristes i pel Seminari, anys de la primera jo-

ventut, marquen també el seu caràcter.

EL LLIBRE GUANYA en intensitat i interès un cop el protagonista desembarca a Barcelona, penjada la sotana, per cursar-hi la carrera de filosofia i lletres. Corria l'any 1968, i les pàgines dedicades al pis on feu cap l'estudiant de Vic són impagables. Antirevolucionari i conservador, el jove Garolera va construir la seva personalitat i afermant la seva vocació. A la facultat, fa amistat amb un professor de renom: Joan Solà –juntament amb el de Verdaguer, el nom més citat en les sis-centes pàgines llargues del volum–. Anys a venir, i superat el servei militar, hi haurà un fet molt relle-

vant: l'abril de 1986 és exclòs del comitè d'edició de l'obra verdagueriana, obra que s'havia d'anar publicant a Eumo. Joaquim Molas n'és el responsable: "Les conseqüències d'aquest veto determinarien, de forma decisiva, la meua posterior dedicació a l'estudi i l'edició de l'obra de Verdaguer."

I HI HA MOLTA MÉS TECA: el profund desengany en veure com la política contamina diversos sectors professionals; el de l'ensenyament, posem per cas, que Garolera coneix molt bé, com a professor en tots els nivells, excepte el primari, i com a inspector. Les seves desavinences amb la degana Folch durant els seus anys a la UPF. Moltes d'aquestes pàgines són, doncs, de defensa pròpia. De lliçons, el llibre en proposa unes quantes. Jo en subratllaria, sobretot, dues: la importància de tenir un projecte en la vida (el de Garolera ha estat la filologia). I el pes que tenen algunes decisions a la vida, que ens marquen, sisplau per força, indefectiblement. A banda tot això, quins magnífics retrats d'homenots que conté, el llibre: J. V. Foix, Gabriel Ferrater, Martí de Riquer o Joan Coromines, entre altres!

“Quins magnífics retrats d'homenots que conté, el llibre de memòries de Narcís Garolera

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Qui, què?

■ Qui actua? Hi ha l'agressiva atmosfera amb la crueltat nacionalista espanyola d'alt calor patriòtic. Què hem de fer? Els 11 de setembre, cridant Visca Catalunya!, els grisos treien les porres empaitant-nos ronda de Sant Pere cap a la plaça d'Urquinaona. Tot ve de molt lluny. L'ogre imperialista carregat de crueltat ens insulta amb el que els identifica a ells: terroristes. Hi ha nous presos polítics, els que agafen en manifestacions de protesta han begut oli. Hi ha qui fa quinze dies que és a la presó, per estar apagant un contenidor els dies d'octubre d'enguany de foc i porres a Barcelona. Els van acusar del que feia amb propietat i perícia la policia, els actors que anaven cremant contenidors. Visca el Tsunami Democràtic. El ministre Marlaska, amb el pit inflat, va dir que en pocs dies sabrien qui els dirigia per

la professionalitat d'experts informadors: CNI? Els falla la ment i no coneixen el civisme. Els sobra barbàrie.

ALEXANDRE PINEDA FORTUNY
Barcelona

A la Sra. Carmen Calvo

■ Senyora vicepresidenta (en funcions) del govern d'Espanya, que apel·la a la responsabilitat dels independentistes per fer possible el seu govern, li voldria preguntar: per què ho hauríem de fer?, què ha fet el seu govern pel poble de Catalunya?, per respectar els líders del poble de Catalunya, avui en presó, a l'exili, o amenaçats pels tribunals? Fins que vostès no entenguin que nosaltres, els catalans, som, com vostès, un subjecte polític de ple dret, no ens demani impossibles.

I, digui'm, per què hauríem d'anteposar Espanya a Cata-

lunya? Diguin el que diguin les seves lleis i constitucions que vostès ens imposen, Catalunya és la nostra nació i no hi renunciarem. Si Espanya ho hagués entès, vostè ara, tot eludint una responsabilitat seva, no ens demanaria impossibles.

MONTERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

El Capità Amèrica segueix entre nosaltres

■ El passat dia 12 de novembre es va complir el primer any sense Stan Lee. Creador d'històries protagonitzades per superherois com el Capità Amèrica, Els 4 Fantàstics o Spiderman, en les quals ens hem submergit durant més de mig segle evadint-nos dels nostres problemes o preocupacions quotidianes. Vam poder ser partícips dels somnis i històries que inundaven una

ment brillant, i per sort, continuarem gaudint de les seves creacions, de manera que Stan Lee seguirà entre nosaltres per la resta de la història. Stan Lee era sens dubte el veritable Capità Amèrica, sorgint des dels seus humils orígens a Manhattan fins al més alt en la història mundial.

MARIO SALAMANCA
Barcelona

Diàleg dins la llei

■ És com un mantra: "Diàleg dins la llei." Això és com encotillar la democràcia, començar la casa per la teulada o fer com aquell que no vol arribar enlloc. La política passa imprescindiblement pel diàleg però a partir de les necessitats i aspiracions socials i les prioritats d'execució. Si les converses porten a canviar una llei, quin és el problema?

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

La frase del dia



“El relator és un insult a l'Espanya democràtica”

José Bono, EXPRESIDENT DEL CONGRÉS



Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

Neoautoritarismes

Arran d'unes declaracions fetes a la premsa italiana, dos escriptors catalans en llengua castellana (Cercas, Mendoza) han aixecat una considerable polseguera, almenys dins el nostre panorama periodístic i literari. Ambdós venien a dir que el fenomen Vox –que ara ha entrat amb molta empenta al Congrés, amb cinquanta-dos diputats, convertint-se en tercera força– no cau dins dels paràmetres del feixisme i que es tracta o bé d'una forma “d'extremisme modern” o bé d'una matracca política com la dels dretans populistes que han proliferat arreu del món aquests últims anys, des de Trump a Salvini, Erdogan, Bolsonaro o Le Pen.

ESTÀ MOLT BÉ usar acuradament les paraules i activar la capacitat de matisar i distingir. És veritat que el feixisme és un fenomen modern, que comença a posar-se en marxa durant els anys vint del passat segle, arran d'un desencís envers les possibilitats de les democràcies liberals, la crisi econòmica de 1929 i l'amenaça que suposava el comunisme per a la petita burgesia. El feixisme tenia llavors trets que ara no té, certament; tampoc el socialisme de fa cent anys era com el d'ara, ni el conservadorisme, ni el feminisme, que tot just començava a formular-se. Totes les idees polítiques fan la seva evolució, i s'adapten a les demandes i possibilitats –a les complexitats innumerables– del nostre present. Tanmateix, això no treu que continuem parlant de socialisme, o de dretes, centre, o fins i tot de comunisme, que alguns nostàlgics encara s'atreveixen a reivindicar com a viable opció de futur.

DAVANT DE L'INDEPENDENTISME català democràtic i pacífic, han estat molts el que s'hi han referit com a “separatisme colpista”, fins i tot “violent”, amb una grandiloqüència que s'apaivaga automàticament davant d'aquesta forma de dreta

extrema. Cercas excusa Abascal a les entrevistes, però demana als seus articles que Torra sigui tancat en un manicomi. Per què? Tots els matisos que venen de gust aplicar al populisme de dretes –que és netament intransigent, perdonavides, supremacista i masculista– mai no treuen el cap quan del que es tracta és d'analitzar, per exemple, el sobiranisme català.

S'ESTÀ MÉS DISPOSAT a l'empatia amb qui mostra intransigència des de l'espanyolisme que amb qui demana sobiranisme democràtic des del republicanisme catalanista. No és això una forma de pensament autoritari? Com a mínim és una mostra de beneïtura, de falta d'equanimitat impròpia d'algú que vulgui encara treure el cap disfressat d'intel·lectual. I alhora és evident que aquests nois de Vox no són com els fatxes dels anys trenta. Perquè són, en certa manera, pitjors. I ho són perquè un feixista d'abans –fet i fet un romàntic esgarriat– no sabia a què jugar, ignorava fins a on podien portar les seves paraules, no tenia cap mena d'experiència en el que es pot activar des de

“Aquesta dreta ha vingut per quedar-se una llarga temporada; val més que aprenguem a pensar-la i a tractar-la com mereix

certs discursos plens de mala fe. És ara que sabem de què estem parlant quan parlem d'un discurs antiimmigració; sabem el que això implica; com que es faci tota una campanya política basada en la voluntat d'empresonar qui no pensa com tu, que pot ser fins i tot un líder polític amb milions de vots a darrere.

CERTES POSICIONS tenen ara un ressò molt més negre que fa cent anys; fa un segle hi podia haver encara una certa ingenuïtat, ara mateix és insostenible. Tots sabem a on porten certes declaracions, i què poden arribar a desencadenar en violència contra determinades minories a les quals sempre ve de gust de culpar de qualsevol cosa.

LA DESAPARICIÓ de la classe mitjana com a gran gruix hegemònic que definia les virtuts públiques i donava homogeneïtat i embranzida a la democràcia ha provocat aquesta revolta dels insatsifets, d'unes perifèries a qui el sistema econòmic no ha pogut integrar i que culturalment se senten insegures i malmenades, estigmatitzades, sovint, sigui davant de l'immigrant que ve de fora com del català que, estant a dins, tampoc no assegura tot el reconeixement i l'harmonia social desitjada.

LA SOCIETAT es percep a si mateixa com a més dividida que mai, i això activa aquells mecanismes d'autodefensa ressentida, i de provatura d'unitat a la força, que al cap de carrer només fan que esperar aquestes ideologies autoritàries. La dreta neofeixista no qüestiona la democràcia, és cert, però la usa per fer-ne un instrument pervers, de majories oprimint minories. Simplifica, divideix, manipula, enterboleix qualsevol forma de debat racional per fer-ho caure tot dins el pou de les emocions més primàries, sobretot la por i la vergonya. Aquesta dreta ha vingut per quedar-se una llarga temporada; val més que aprenguem a pensar-la i a tractar-la com mereix.

De set en set

Manuel Castaño

Pitarrisme



La dignitat del càrrec, abans que res. El president Torra, el dia abans de comparèixer en un judici al TSJC, va

posar de manifest la seva estratègia de defensa. Després d'un bon àpat a l'acollidora població de Bescanó, va dir als seus companys de causa “que em vaig menjar un plat de botifarres amb mongetes bastant consistent, i que, depèn de les seves preguntes, doncs la cosa pot anar per un costat o per un altre, no sé”. Algú imagina el president Pujol invocant les mongetes, o el president Montilla les faves, abans d'una compareixença? Això ja no és populisme, sinó el que ve després. Aquesta mena de pitarrisme de teatre d'aficionats amb pretensions, no sols no aconseguirà els seus objectius –força confusos, d'altra banda: primer semblava que la cosa anava de Catalunya, després van dir que no, i ara contempen la barbàrie com una alternativa–, sinó que ja ha renunciat a una derrota digna. Mai no ha estat una estratègia vencedora complicar la vida a la gent que presumptament es vol alliberar. Per tant, és només qüestió de temps; el temps que faci falta perquè una quantitat important d'obcecats s'adonin que els porten pel camí del pedregar. N'hi hauria d'haver prou amb la portantveus cupaire que en el programa *Faqs* de TV3 ha deixat anar que no creuen en els drets individuals i que “només són legítims els drets col·lectius”. Que lluny som de quan ens deien que no farien res que posés en perill la cohesió social i que l'aspiració independentista no tenia altre sentit que la felicitat de les persones. La resaca d'aquells encanteris són aquestes flatulències.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

Tornarà la taula de diàleg de partits

El govern convocarà els partits catalans i el Parlament podria tornar a debatre l'autodeterminació



Pressió contra les protestes per la sentència

Els empresaris i la ministra Calviño insten Torra a posar fi a les mobilitzacions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Presó contra el dret int

DRET • Amnistia censura la condemna per sedició perquè vulnera el principi de legalitat **LLIBERTAT** • Demana la llibertat immediata de Sánchez i Cuixart **AVÍS** • Adverteix que el Suprem obre la porta a condemnar protestes pacífiques

Xavier Miró
BARCELONA

Amnistia Internacional (AI) conclou que la condemna d'entre nou i tretze anys de presó als líders independentistes catalans contravé el dret internacional i, en el cas de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, "viola els seus drets a la llibertat d'expressió i reunió", per la qual cosa demana la seva posada en llibertat immediata. L'organització internacional en defensa dels drets humans ja havia sol·licitat la posada en llibertat de Sánchez i Cuixart quan estaven en presó provisional i ara ho torna a exigir, a més d'instar a obrir una nova causa perquè les seves condemnes siguin anul·lades.

Judici just "en conjunt"

En l'informe elaborat per l'organització internacional i fet públic ahir a Barcelona, Amnistia no posa en qüestió la legalitat del judici al Tribunal Suprem "en el seu conjunt". El director d'Amnistia Espanya, Esteban Beltrán, admet que no contrastar les declaracions de testimonis amb proves videogràfiques o acceptar el testimoni de polítics en actiu que consideraven ja condemnats els líders catalans podria haver vulnerat les garanties a un judici just. Però, en canvi, recorda que el mateix tribunal va descartar aquests testimonis com a elements provatoris del delicte i, per tant, conclou que el procés va ser just "en el seu conjunt".

Però, en canvi, per Amnistia la interpretació que el Suprem va fer dels fets provats i del Codi Penal espanyol, i per tant la condemna per sedició consegüent, contravenen el dret internacional.

Vulnerada la legalitat

El motiu principal és que als líders polítics i civils catalans se'ls ha vulnerat el principi de legalitat. Segons aquest principi, "tot hom té dret a saber perfectament per quins actes es pot ser penalment responsable i amb quina durada de condemna", explica Daniel Joloy, assessor legal i de polítiques d'AI. En el cas espanyol, el problema és que el delicte de sedició està redactat al Codi Penal de manera "molt general" i "vague" i pot induir a interpretacions desproporcionades com considera AI que ha fet el Suprem. L'assessor legal de l'organització ho argumenta pel fet que, segons el Codi Penal espanyol, la sedició "no recull explícitament els fets de violència" i "únicament requereix que l'acció hagi estat per la força o fora de les vies legals, i això obre la porta a una àmplia gamma de criminalització" de protestes, com per exemple la desobediència civil pacífica.

Joloy conclou que la condemna per sedició en aquest cas vulnera el dret internacional perquè "les accions directes no violentes estan protegides pels convenis internacionals encara que es vulneri la llei i sempre que no sigui violentament". Joloy reco-



Adriana Ribas, Esteban Beltrán i Daniel Joloy
d'Amnistia, ahir ■ EFE

neix que els estats poden restringir el dret a la llibertat d'expressió o reunió, però la limitació ha d'estar "establerta clarament per llei" i "clarament demostrada" la seva necessitat. Com que, segons ell, no és el cas de la protesta davant de la conselleria d'Economia del 20-S ni del referèndum de l'1-O, hi ha hagut "violació del dret humà en qüestió".

Joloy recorda que la sentència del Suprem basa "la gravetat de la conducta imputada en el fet que l'oposició va ser multitudinària o generalitzada". I afirma que, quan el Codi Penal espanyol atribueix l'adjectiu *tumultuària* a la sedició no ho justi-

fica pas perquè la protesta hagi estat multitudinària. La seva conclusió és que "la falta de claredat en la definició de sedició" al Codi Penal, per si sola, "està suposant restriccions" als drets humans. Però, a més, la interpretació "extensiva" que en fa el Suprem "imposa límit a protestes pel nombre de persones que les fan" en considerar sedició un "aixecament multitudinari".

Amenaça als ciutadans

Joloy fa una advertència respecte als milers de manifestants del 20-S i als milions de votants de l'1-O: "Accions en què van participar milers de persones podrien també conside-

rar-se sedició, segons aquesta interpretació."

Per això, Amnistia conclou que "les autoritats no han d'imposar càrrecs severos no proporcionals a les accions quan no van ser fetes amb violència", en paraules de Joloy. Amnistia recorda que, segons els estàndards internacionals, "una manifestació no perd el seu caràcter pacífic pel recurs a la resistència passiva, perquè es cometi alguna il·legalitat o pel recurs a l'ús de la violència per alguns manifestants". I hi afegeix que l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE) i el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) assenyalen que

"les accions directes no violentes, incloent-hi actes de desobediència civil, estan protegides pels drets a la llibertat d'expressió i reunió pacífica –fins i tot quan suposin una vulneració de la llei– sempre que no es cometin de manera violenta". Per tot això, AI insta el poder legislatiu espanyol a corregir "substancialment" la definició de sedició per evitar que es repeteixi el cas dels presos catalans.

Sánchez i Cuixart

Amnistia diferencia el cas de Sánchez i Cuixart dels exconsellers i l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell. Tenint en compte la interpretació ju-

L'APUNT

Ai, Ai

Carles Sabaté

Amnistia Internacional ha trigat més d'un mes a valorar la sentència del Suprem sobre l'1-O. La considera desproporcionada i hi veu "elements de preocupació". Carrega contra el Suprem per haver condemnat els Jordis, per exemple, però evita qualificar el de l'1-O com un judici injust. I cap adjectiu el definiria millor. Quina por de qualificar allò que és evident, perquè al mateix informe

demana la llibertat dels dos condemnats. El sistema judicial estatal arriba on vol arribar i no atén gaire a la justesa de les decisions durant el camí. Ahir deixava sense efecte les ordres d'empresonament de quatre CDR detinguts perquè no els havien informat de la causa, tot i que no els alliberava. Torra s'imagina la inhabilitació i descarta convèncer el tribunal... etc.



ternacional



Les frases

“Accions en què van participar milers de persones podrien considerar-se sedició [segons el Suprem]”

Daniel Joloy
ASSESSOR LEGAL I DE POLÍTQUES
D'AMNISTIA INTERNACIONAL

“Les conclusions de l'informe d'AI haurien de fer pujar els colors als responsables de la justícia espanyola”

Damià Calvet
PORTAVEU ACCIDENTAL DEL GOVERN
CATALÀ

“La veritat resisteix el pas del temps i acaba derrotant els seus manipuladors. Sereu i serem lliures”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT CATALÀ A L'EXILI

“És una opinió respectable que no invalida el que diuen els jutges, que és allò fonamental”

Nacho Martín Blanco
DIPUTAT DE CIUTADANS

“És una opinió més, respectable, però cal acceptar i acatar la sentència d'un estat de dret”

Eva Granados
PORTAVEU DE PSC-UNITS AL
PARLAMENT

“Està fora de lloc i forma part de la propaganda a la qual ens tenen acostumats alguns organismes”

Santi Rodríguez
DIPUTAT DEL PARTIT POPULAR AL
PARLAMENT

“Que l'ONG de drets humans més important corregeixi un poder de l'Estat no pot quedar impune”

Declaració d'Òmnium



Salvadó, amb les seves advocades, després de declarar com investigat per l'1-O, ahir ■ EFE

Salvadó sosté que no va superar la Hisenda autonòmica

■ L'exsecretari d'Hisenda declara al TSJC que no van incomplir el marc competencial ■ Nega haver organitzat l'1-O

Mayte Piulachs
BARCELONA

Amb el suport de la plana major d'ERC i diputats de formacions sobiranistes, l'exsecretari d'Hisenda i actual diputat d'ERC, Lluís Salvadó, va declarar per primer cop ahir com a investigat, després d'haver estat detingut el 20 de setembre del 2017, acusat inicialment d'una incorrecta gestió de dades fiscals i ara de promoure una agència tributària de la futura República catalana i d'organitzar el referèndum de l'1-O. Fa dos anys no va declarar perquè la causa era secreta, i ahir, durant tres hores, Salvadó va explicar a la magistrada instructora del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Maria Eugènia Alegret, que l'Agència Tributària Catalana (ATC) no va superar mai el marc autonòmic, i que ell no va participar en l'organització de l'1-O.

El cas de Salvadó va

quedar en un atzucac quan, el maig passat, el primer magistrat del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona no va elevar la seva causa al TSJC, com sí que va fer amb l'exsecretari general d'Economia i actual diputat d'ERC, Josep Maria Jové, fins que la fiscalia va demanar-ho pels indicis i davant la seva condició de polític aforat.

Pressupost republicà

El diputat d'Esquerra només va respondre a les preguntes de la seva advocada, Núria Martí García-Milà, i va aportar 35 documents a la causa, per "demostrar la correcció" de la seva feina durant els 20 mesos que va actuar com a secretari d'Hisenda, segons la seva defensa.

L'investigat va exposar al TSJC que el sistema e-Spriu que l'ATC va desenvolupar era una aplicació informàtica dissenyada per recaptar els impostos dels catalans de manera més eficient, encara

que amb la finalitat de transferir-se posteriorment a la Hisenda espanyola, dins dels estrictes límits de les competències autonòmiques. De fet, va explicar que durant l'etapa d'aplicació de l'article 155 de la Constitució, amb la Generalitat intervinguda, el govern espanyol va validar el model de l'ATC i només va introduir petites modificacions al disseny, desenvolupat en el govern de Puigdemont.

Salvadó va detallar que va incrementar l'ATC (de 325 a 720 treballadors i de 4 a 32 oficines) perquè aquesta funcionava al 50% de les seves capacitats, i que implica un estalvi de 23 milions anuals a la Generalitat.

També va aclarir que el full que li van trobar on posa "Pressupost de la República catalana" era per posar en una caixa, com a regal amb humor per a l'actual vicepresident Pere Aragonès pel seu casament. ■

rídica de Joloy, Amnistia considera que la condemna per sedició dels dos líders civils "viola els seus drets a la llibertat d'expressió i de reunió pacífica" i per això en demana la posada en llibertat immediata i també que les autoritats espanyoles "garanteixin un procés que permeti anul·lar la condemna" que se'ls ha imposat.

Exconsellers i Forcadell

Amnistia avalua diferentment el cas de l'exvicepresident Oriol Junqueras; els exconsellers Raül Romeva, Dolors Bassa, Joaquim Forn, Josep Rull i Jordi Turull, i l'expresidenta Carme Forcadell. No en demana la llibertat

immediata perquè considera que podrien haver comès "algun delictes legítimament jutjable en virtut del càrrec oficial que exercien" i que el Suprem els atribueix responsabilitat en fets que no estan "emparats per l'exercici de la seva llibertat de reunió i expressió o de la desobediència civil". Dit això, però, Amnistia considera que també se'ls ha vulnerat el principi de legalitat amb la condemna per sedició. Per això, insta el ministeri fiscal davant el Tribunal Constitucional que empari el principi de legalitat que se'ls ha vulnerat quan els presos presentin recursos a la sentència del Suprem. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra rescata la taula de diàleg per a Catalunya

Convoca la tercera trobada de la iniciativa que va impulsar el PSC per forçar el govern espanyol a asseure's

Jordi Alemany
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, recuperà deu mesos després de la darrera trobada la taula de diàleg entre les formacions catalanes parlamentàries amb l'objectiu de forçar també l'executiu espanyol a asseure's i buscar una solució política al conflicte entre Catalunya i Espanya. I, com va explicar el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, que feia les funcions de portaveu del govern, ja que Meritxell Budó estava malalta, se citarà les formacions a principis de desembre per afrontar amb més claredat la posició del govern en un "necessari diàleg bilateral amb Espanya".

Un diàleg que ahir va tornar a reclamar per

"enèsima" vegada, però que ara va acompanyat de la proposta de recuperar la taula de diàleg catalana que en els últims mesos tant ha reclamat el PSOE com a punt de partida per resoldre el que circumscriuen com un problema de convivència a Catalunya. De fet, aquesta taula, que es va constituir i reunir per primera vegada el 16 de novembre del 2018, va ser una proposta del PSC que havia de servir per poder portar propostes de negociació bilateral amb l'Estat i va tenir l'adhesió de JxCat, ERC i els comuns, les que havien permès el canvi de govern a l'Estat. Però ja va començar coixa, amb les absències de Cs, el PP i la CUP, que es van repetir en la segona i última trobada del 5 de febrer. I tampoc va haver-hi gaire

consens, a banda d'acceptar que s'estava en una situació d'excepcionalitat política i que s'havia de resoldre el conflicte per mitjans polítics. En la segona reunió, en la qual no es van acostar gaire les posicions, però, ja va començar a sorgir la necessitat de tenir una figura neutral, que també va acabar amb discrepàncies sobre la denominació de mediadors, relator o notari, entre altres. Des d'aleshores, i amb la tensió creixent arran de les negociacions per a la investidura, van acabar fent desaparèixer el calendari de reunions. La convocatòria d'eleccions, la sentència de l'1-O i el canvi d'actitud del PSOE en relació amb Catalunya van acabar fent la resta.

Amb el nou panorama de les darreres eleccions i



Damià Calvet durant la roda de premsa després de la reunió de l'executiu ■ M.C. / ACN

de nou amb les negociacions per a la investidura de Sánchez, es reactiva aquesta taula de diàleg com a preàmbul d'aquestes preteses negociacions bilaterals. Calvet va admetre que serà quan "es definiran les normes del joc des del punt de vista sectorial, així com solucions polítiques que per força han d'aflorar amb valentia". I tenint com a punt de parti-

da del govern la declaració de Pedralbes pactada el 21 de desembre, tot i que ahir la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, insistia que havia de ser la de la Llotja de Mar impulsada per partits sobiranistes d'arreu de l'Estat l'octubre passat.

La portaveu del PSC, Eva Granados, va lamentar haver-se assabentat pels mitjans de la convoca-

tòria i va demanar "per què" ho fa ara i "quin és l'objectiu", ja que "reprendre l'espai en una legislatura esgotada haurà d'estar molt justificat". Per la seva banda, el diputat de la CUP Carles Riera va dir que es plantejarien assistir-hi si és per parlar de "la resolució democràtica del conflicte, i això vol dir autodefinició, amnistia i drets civils i polítics". ■

La resposta a la sentència, a debat al ple

La CUP presenta una esmena per recuperar el text escapat pel TC

Òscar Palau
BARCELONA

El ple del Parlament de dimarts i dimecres vinent debatrà i votarà finalment la proposta de resolució que els tres grups independentistes van entrar a registre fa unes setmanes com a resposta a la sentència del Suprem i que el TC ja va escapar en part la setmana passada en supri-

mir-ne el punt 11, que reiterava la defensa de l'autodeterminació, la reprovaçió de la monarquia i la reivindicació de la sobirania del poble de Catalunya. Al text nou, això sí, s'hi podran presentar esmenes fins dilluns a la tarda, i els grups independentistes podrien mirar d'aprofitar-les per recuperar d'alguna manera la part suspesa. En tot cas, el PSC i Cs ja van demanar ahir que, tal com es fa en els debats de política general, la mesa hagi de tornar a acceptar a tràmit les esmenes presentades, petició que ara estudien els

serveis jurídics de la cambra, perquè no és clar que sigui necessari fer-ho en aquest cas. El PSC sosté que hi ha jurisprudència recent que així ho dicta, però els grups de govern sostenen que no és necessari. En tot cas, també hi ha l'opció de presentar a última hora esmenes transaccionals, que en cap cas necessiten ser revisades abans per la mesa. També hi ha dubtes legals perquè el text inicial està registrat conjuntament per tres grups, i no és clar si una "autoesmena" l'han de presentar tots tres alhora o si amb un sol ja val.

La CUP, de fet, ja va registrar dilluns una esmena pròpia d'addició, que "rebutja expressament la suspensió parcial acordada pel TC", abans de tornar a reproduir íntegrament entre cometes la part del text que va ser suspesa. "De propostes i mocions n'hem



Ahir es van reunir mesa i junta de portaveus ■ ACN

aprovat moltes i en el futur, si escau, en tornarem a aprovar, però ara el que està en tela de judici és quin són les llibertats i restriccions del Parlament, i amb l'esmena intentem atacar aquesta qüestió bàsica", justificava ahir el di-

putat de la CUP Carles Riera, que en tot cas admetia que, més enllà d'avançar-ho al president del Parlament, Roger Torrent, no n'han parlat encara amb els altres grups independentistes, com ara JxCat, que ahir es va limitar a dir

Llei de ports i nou impost als vehicles

El pròxim ple també aprovarà dos nous textos legals: la llei de ports i transports impulsada pels grups del govern, i a la qual el PSC ja va anunciar que votarà a favor, i la modificació de la llei del canvi climàtic, que permetrà desplegar el nou impost a les emissions de diòxid de carboni dels vehicles. Dimecres també es votarà l'ebrenc Manuel de la Vega com a nou senador autonòmic, a proposta del PSC.

que ho estan valorant.

Des de l'oposició, el diputat de Cs Nacho Martín ja va advertir que estaran "expectants" al que passi. "Si hem de recórrer al TC o a qualsevol instància jurisdiccional ho farem", sentenciava. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les migdiades al Suprem

LLIBRE • L'exconseller Joaquim Forn publica les seves vivències més personals durant els dies del judici de la causa especial 20907/2017 **PASSATGES** • L'angoixa viscuda durant la vista o la reacció a la sentència queden retratades a 'Entre togues i reixes'

Francesc Espiga
BARCELONA

Sobre el judici al Suprem als líders independentistes s'ha escrit molt. Moltíssim. Les aproximacions que s'han fet a aquest esdeveniment històricament transcendent han estat múltiples, però se n'hi ha d'afegir una que aporta el valor del testimoni d'un dels protagonistes escrit en primera persona. Això és el que fa Joaquim Forn, exconseller d'Interior condemnat a 10 anys i 6 mesos de presó, al llibre *Entre togues i reixes*, publicat per Enciclopèdia i amb pròleg de Mònica Terribas. És una obra personal, descriptiva però també reflexiva, on Forn narra com va viure aquell judici i algunes de les circumstàncies que el van rodejar, començant pel trasllat a Soto del Real i acabant per les seves reflexions sobre com va encaixar la sentència.

1 de febrer de 2019. Aquí arrenca el llibre. Són dos quarts de cinc del matí i Forn, juntament amb la resta de presos, es prepara per ser conduït a Madrid. La vista al Suprem està a punt de començar, i el trajecte cap a Soto del Real ja és un primer viacrucis d'incomoditats que queden recollides en l'obra. A partir d'aquí, les seves 237 planes alternen el relat sobre com l'exconseller va viure les interminables sessions del judici, amb d'altres capítols més personals centrats, per exemple, en el dia a dia a la presó. Sobre això últim, un de tants episodis que es detallen és el fred inclement que pateix a Soto del Real per la falta de calefacció, i que ha de trampejar a base d'enginy, utilitzant ampolles de plàstic plenes d'ai-



Joaquim Forn, durant la sessió de constitució de l'Ajuntament de Barcelona, un episodi del qual narra l'experiència al llibre ■ JUANMA RAMOS

gua calenta per escalfar el lit durant les nits. Igualment, a la presó també hi coneixerà el pare Paulino, un personatge afectuós i proper, i la recerca i l'aprofundiment en l'espiritualitat a partir, també, de la lectura dels Evangelis, serà un reconfort per a l'exconseller. A Madrid també viurà l'anormalitat que suposa ser candidat a les eleccions municipals des de la seva situació de reclusió, i no amaga la satisfacció, i emoció, que va sentir el dia que va poder tornar a trepitjar el seu ajuntament de Barcelona el dia de la seva constitució.

El judici és l'altra gran pota d'*Entre togues i reixes*. Aquí, Forn revela els nervis els dies previs tant de

l'inici com de la seva declaració. Són moments en què no dorm bé, i en què l'angoixa i el cansament el portaran a haver de ser atès d'un augment de la pressió arterial i en què un incident d'un altre reclus no l'ajudarà precisament a asserenar-se. En tant que exconseller d'Interior que va viure de prop l'1-O –a aquesta jornada li dedica un capítol–, no dissimula la irritació que li van causar els testimonis de Pérez de los Cobos o Enric Millo, tot i que una de les que li van provocar més perplexitat va ser la de l'exministre de l'Interior Juan Ignacio Zoido. Les sessions són extenuants i un dels moments més plàcids per a Forn és just després de dinar. I és

35.000
cartes ha rebut l'exconseller Forn des que va ser empresonat, segons revela ell mateix en aquest llibre

que, amb el pas dels dies, ha institucionalitzat el costum de fer una migdiada, a la qual també s'apunten Jordi Turull, Josep Rull, Jordi Cuixart o Oriol Junqueras. Una altra anècdota, molt més sorprenent però, és quan al final del judici, un dels magistrats, Luciano Varela, va demanar a Jordi Sànchez de fer-se una foto plegats. I arriba la data de conèixer la sentència. Aquell dia a les cinc ja no pot aclucar ull i admet que arran de les filtracions que s'han anat produint s'espera una pena dura. I així és. A l'epíleg la reflexió és més política, i aquí Forn assegura que el llibre està escrit des del "convenciment" que el seu esforç "no haurà estat en va". ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs



La pancarta

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha jutjat el president de la Generalitat, Quim Torra, acusat d'un delictes de desobediència perquè no va despenjar a temps els llaços grocs del Palau de la Generalitat durant el període electoral de l'anterior campanya de les generals del 28-A. És desproporcionat que la fiscalia li

demani una pena de vint mesos d'inhabilitació i una multa de 30.000 euros. Caldrà esperar uns dies per veure com queda tot plegat. Torra s'ha declarat obertament desobedient perquè era impossible de complir una ordre il·legal. El seu argument és impecable quan afirma que la Junta Electoral Central no és una entitat superior a ell i

que la seva obligació és defensar els drets fonamentals, com ara la llibertat d'expressió.

Fa la sensació que allò que val és tenir tot un dia assegut al banc dels acusats el president de la Generalitat sota l'argument que l'ha feta molt grossa quan en realitat amb un advertiment n'hi hauria hagut prou. El país i la ciutadania te-

nen altres maldecaps que estar pendents d'una pancarta per la llibertat dels presos polítics i exiliats, que és present des de fa molts mesos arreu de Catalunya. Amb la llenya que hi ha al foc, el fet de la pancarta és menor. I amb una inhabilitació llarga al president de la Generalitat serà pitjor el remei que la malaltia. A més, suposarà un

daltabaix per al govern entre JxCat i ERC per veure qui fa de president una temporada o bé com es convoquen eleccions a Catalunya.

Sempre he cregut que cal agrair a Quim Torra que després d'aquelles eleccions imposades del 21-D acceptés ser president per evitar unes noves eleccions imposades.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Audiència Nacional fa repetir la vista de presó de 4 CDR però no els allibera

■ Sosté que el jutge els ha provocat una "greu indefensió" en no donar-los cap informació ■ Alerta Solidària critica que no se'ls hagi posat en llibertat



Trasllat d'alguns dels CDR detinguts el 23 de setembre a l'Audiència Nacional, a Madrid ■ EFE

Redacció
MADRID

La sala penal d'apel·lació de l'Audiència Nacional va ordenar ahir la nul·litat de les ordres de presó de quatre veïns del Vallès vinculats als CDR i acusats de terrorisme que estan empresonats a Madrid, des de finals de setembre passat, en considerar que no se'ls va proporcionar informació essencial de les actuacions en la vista que va servir per acordar el seu ingrés a la presó. En la resolució, el tribunal considera que s'ha produït una "indefensió evident" i una "infracció d'un dret essencial". Així, retorna als investigats la condició de detinguts fins que es faci una nova vista, però no ordena la seva posada en llibertat, un extrem força criticat per Alerta Solidària, organització de l'esquerra independentista que du la defensa de sis dels set empresonats. La mesura és per a: Xavier Duch, Txevi Buigas, Alexis Codina i Eduard Garzón.

El jutge instructor de la causa, Manuel García Castellón, ha de convocar una nova vista de presó i decidir novament si els posa en

Un veí de Tèrmens, en llibertat

L'Audiència de Lleida va dictar ahir la llibertat d'en Martí, un veí de Tèrmens en presó provisional pels disturbis registrats arreu de Catalunya contra la sentència del Tribunal Suprem. Segons va infor-

mar el seu grup de suport a les xarxes socials, feia un mes que era tancat a la presó de Ponent. A Lleida, els jutges van ordenar cinc empresonaments i l'expulsió de l'Ayoub, de 22 anys, al Marroc.

libertat provisional amb mesures o si els manté a la presó. Tots set investigats són al penal de Soto del Real, a Madrid, amb mesures de vigilància especial i dos d'ells (Jordi Ros i Ferran Jolis) van ser posats en aïllament. Sense demora, el titular del jutjat central d'instrucció 6 ha convocat una sessió per avui a les 12 hores per prendre aquesta decisió. La sala té pendent de resoldre els recursos contra la presó de Ros i Jolis.

L'Audiència Nacional es basa en la doctrina del Tribunal Constitucional sobre causes que estan sota secret, que estableix que s'ha de proporcionar una mínima informació essencial als acusats per garantir el dret de defensa. Correspon al jutjat determinar quins són aquests elements essencials "compa-

ginant-ho amb el secret, però sense que pugui denegar de manera absoluta qualsevol classe d'accés emparant-se de manera general en el secret", manifesten en les interlocutòries els tres magistrats que componen la sala penal d'apel·lacions.

"Peripècia jurídica"

A més, l'Audiència Nacional remarca que ha pogut veure l'enregistrament de la compareixença dels quatre acusats on les defenses demanen explícitament els motius de les detencions i el jutge argumenta que no poden tenir accés a les actuacions perquè estan sota secret. Això suposa, diu l'Audiència Nacional, una "indefensió evident" i una "infracció d'un dret essencial en el procediment d'instauració de la mesura judicial de presó".

La xifra

12

hores d'avui, el jutge ja ha convocat la nova vista per resoldre la presó d'Eduard Garzón i Xavi Duch.

"Es produeix una situació –continua la sala– que queda fora de la cobertura de la Constitució, a més de crear una greu indefensió material", conclou el tribunal.

Per la seva part, Alerta Solidària, en un comunicat, va celebrar la nul·litat de les primeres ordres de presó perquè "se'ls han vulnerat drets fonamentals", però alhora va denunciar que l'Audiència Nacional, "amb una nova peripècia jurídica", mantingui els quatre detinguts empresonats, mentre requereix al magistrat d'instrucció que repeteixi la vista. Per això va exigir l'immediat alliberament dels set empresonats detinguts el 23-S i va denunciar la "nova manobra jurídica" per mantenir-los tancats tot i que s'hagin revocat les seves ordres de presó. ■



El president Quim Torra entrant ahir al TSJC acompanyat del seu equip de defensa ■ ACN

La defensa de Torra presenta recurs de súplica al TSJC

■ Boye demana al tribunal que reconsideri la seva negativa i presenti una qüestió prejudicial a Luxemburg

Ò.P.J.
BARCELONA

L'advocat del president Quim Torra, Gonzalo Boye, va presentar ahir un recurs de súplica al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) contra la decisió dictada *in voce* dilluns pel president del tribunal que jutja Torra, Jesús Barrientos, de no admetre la petició de la defensa, formulada en acabar el seu informe final, perquè abans de dictar sentència presentés una qüestió prejudicial amb cinc preguntes davant del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). Barrientos va resoldre allà mateix que Boye havia d'haver formulat la petició abans, en el tràmit de conclusions definitives, perquè les acusacions hi poguessin presentar alegacions. En el recurs, tanmateix, l'advocat insisteix que aquell era el moment processal oportú i demana al tribunal que reconsideri la decisió. En aquest sentit, la defensa, que cita diversa jurisprudència europea, considera que el tribunal, per pronunciar-se en una interlocutòria motivada i no *in voce* i sense debat, hauria hagut de convocar les parts a banda per tractar-ho en una audièn-

cia específica on podrien al·legar el que consideressin. Boye s'empara en l'article 4 bis de la llei orgànica del poder judicial, que estableix que quan els tribunals decideixin plantejar una qüestió prejudicial europea "ho faran de conformitat amb la jurisprudència del TJUE i, en tot cas, mitjançant interlocutòria, prèvia audiència de les parts". Per això Boye al·lega vulneració del seu dret de defensa.

Segons l'advocat, hi ha dubtes sobre la parcialitat de bona part dels magistrats que han intervingut en el procés, i també sobre la legalitat de la petició d'inhabilitació per a càrrec públic europeu, com demanen les acusacions. Boye ja va anunciar que, si el TSJC no presenta ara la qüestió prejudicial, ell ho tornarà a demanar en l'eventual recurs de cassació al Tribunal Suprem, que hi estaria obligat, un fet que la defensa calcula que pot allargar el procés més d'un any abans no hi hagi sentència ferma, un temps en què Torra podria mantenir el càrrec. En el recurs, amb data de dilluns i de 53 pàgines, Boye argumenta àmpliament cadascuna de les cinc preguntes que proposa, citant tot de jurisprudència europea. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rebuig europeu a la demanda de Valtònyc

La defensa del cantant atribueix la no admissió al fet que encara hi hauria vies de recurs possibles a l'Estat

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les



El Tribunal Europeu de Drets Humans no admet el recurs de Josep Miquel Arenas, àlies Valtònyc, contra la condemna de l'Estat espanyol a tres anys i mig de presó en considerar que les seves cançons constitueixen un delicte d'enaltiment del terrorisme. L'11 de juliol passat un jutge de l'alt tribunal amb seu a Estrasburg va declarar inadmissible la petició del cantant. Quatre mesos més tard, la defensa del raper encara no sap els motius exactes del rebuig, però sospita que seria per un defecte de forma i no pel fons del cas.

Després que el maig del 2018 el Constitucional refusés el seu recurs contra

La xifra

3

anys i mig de presó va ser condemnat Valtònyc a l'Estat per enaltiment del terrorisme.

La data

22.02.17

el dia que va ser condemnat el raper a presó per l'Audiència Nacional. Va fugir a Bèlgica al cap d'uns mesos.

la sentència de l'Audiència Nacional, a l'octubre de l'any passat l'advocat de Valtònyc, Gonzalo Boye,

va registrar una demanda al TEDH en què acusava l'Estat de vulnerar la seva llibertat d'expressió en condemnar-lo a tres anys i mig de presó per delictes d'enaltiment del terrorisme, injúries a la corona i amenaces. En menys d'un any, però, la petició d'empara a Estrasburg ha caigut en el primer escrutini.

Des de l'equip legal del cantant mallorquí s'atribueix el rebuig a "qüestions relatives a la via interna". És a dir, que encara seria possible recórrer contra la condemna a l'Estat espanyol. Tot i això, estan estudiant quins passos poden fer ara. Com a tribunal que vetlla pel respecte als drets fonamentals a Europa, el TEDH només accepta casos que puguin haver implicat una violació de drets, sempre



El raper Valtònyc en una compareixença judicial a Bèlgica ■ ACN

que el demandant hagi esgotat primer totes les vies de recurs al seu país, com seria el seu cas, ja que el Constitucional ja va decidir sobre el seu recurs.

Valtònyc va assegurar ahir que la demanda "no està desestimada", sinó que no s'ha "admès", de moment. En espera de saber si podrà tornar a presentar una demanda a Estrasburg per rebatre la se-

va condemna, Valtònyc va admetre que els hi hauria agradat "crear jurisprudència internacional" per casos relacionats amb la llibertat d'expressió a l'Estat espanyol.

El rebuig d'Estrasburg no té implicacions en el procés d'extradició en què està immers Valtònyc a Bèlgica. Allà s'enfronta a una euroordre ara paralitzada al Tribunal d'Apel·la-

ció de Gant, que està pendent de la resolució d'una pregunta prejudicial enviada al Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre l'aplicació del Codi Penal espanyol de manera retroactiva per activar la seva euroordre. Una decisió que va per llarg, ja que l'advocat general encara s'hi ha de pronunciar. De fet, ho farà dimarts vinent. ■

El PSC, per la clausura de la prefectura del CNP

Una comissió de l'Ajuntament aprova convertir la comissaria en museu

Jordi Panyella
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona, a través de la comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, va aprovar ahir una iniciativa del grup d'Esquerra Republicana que demana el tancament de la prefectura del Cuerpo Nacional de Policía a la Via Laietana i la seva conversió en un espai museístic. La iniciativa va tenir el suport dels regidors de l'equip de govern, format

per Barcelona en Comú i el PSC, partit que fa costat al govern de Pedro Sánchez, a qui toca decidir el futur de l'edifici. A favor del tancament també hi va votar el grup de Junts per Catalunya, mentre que els populars, Ciutadans i el grup de Manuel Valls s'hi van oposar.

La iniciativa aprovada ahir demana que es faci efectiu un acord de la comissió d'Interior del Congrés dels Diputats que l'1 de juny del 2017 ja es va pronunciar a favor de la conversió de la històrica caserna policial en un centre documental dedicat a la memòria històrica. En aquella ocasió, amb el go-

vern de Mariano Rajoy a La Moncloa, els diputats del PSOE hi van votar a favor, però des d'aleshores aquella resolució ha dormit el son dels justos.

En la presentació de la moció, la regidora d'Esquerra Gemma Sendra va demanar el vot a favor de la seva proposta per la necessitat de tancar un espai que ha estat "símbol del totalitarisme". A l'altre costat de la moneda s'hi van pronunciar els regidors dels tres grups de dretes i espanyolistes, amb uns arguments que va reblar el representant del Partit Popular, Óscar Ramírez, que va culminar amb un "Visca la Policía Nacio-



Policies davant de la prefectura de Via Laietana ■ JORDI PANYELLA

nal".

Tot i votar a favor de la proposta d'ERC, els representants del PSC a la comissió no hi van intervenir, i la posició dels grups que donen suport al govern la va assumir el regidor Jordi Rabassa, que es

va mostrar partidari d'una "política pública de la memòria històrica, seriosa". El regidor es va mostrar convençut que amb accions com la que es proposa serà possible "construir ciutats i ciutadans democràtics".

La prefectura de la policia estatal a Barcelona ha estat objecte de polèmica durant l'últim mes en convertir-se en objectiu de les protestes que hi ha hagut als carrers de Barcelona arran de la sentència contra els líders polítics del procés independentista. Davant de l'edifici s'han concentrat diversos dies els manifestants, que, en algunes ocasions, hi han protagonitzat protestes que van acabar amb càrregues policials i la resposta dels mobilitzats. Durant aquest mes, davant l'edifici s'ha mantingut un dispositiu permanent de vigilància, integrat per policies espanyols i Mossos d'Esquadra.

La constant presència policial, amb el tancament de carrers amb tanques i furgons policials, ha provocat la protesta dels veïns, que han vist reduïda la seva mobilitat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de la Generalitat, Quim Torra, i la ministra d'Economia en funcions, Nadia Calviño, van coincidir ahir al saló Smart City Expo World Congress, on també hi havia les alcaldesses de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat i el conseller de Territori, Damià Calvet, entre d'altres ■ E. FONTCUBERTA / EFE

Pressió contra la mobilitat

Patronals i empreses assenyalen el govern català com el responsable de la falta de diàleg amb La Moncloa, malgrat la negativa de Pedro Sánchez a parlar amb el president Torra ■ Seat, CaixaBank i Foment, crítics amb les protestes

E. Garcia
BARCELONA

Diàleg, tranquil·litat i prou protestes és la petició que patronals com Foment del Treball i empreses com Seat i CaixaBank tornen a intensificar aquests dies, quan Madrid necessita un acord per formar govern a Espanya mentre a Catalunya es jutja el seu president per no haver retirat una pancarta per la llibertat dels presos polítics.

La pressió empresarial no és nova. Ja n'hi va haver, de pressió, abans del referèndum de l'1 d'octubre del 2017, i molt abans, l'any 2014, quan la societat es preparava per a la consulta del 9-N i entitats com el Cercle d'Economia, el Círculo Ecuestre, el Fòrum Pont Aeri i la mateixa Foment del Treball, i em-

Les frases

“L'únic que demano és que em deixin treballar. No he de dir res si les protestes no impacten en el negoci”

Luca de Meo
PRESIDENT DEL COMITÈ EXECUTIU DE SEAT

“Les tensions no afavoreixen el desenvolupament productiu”

Jordi Gual
PRESIDENT DE CAIXABANK

“No condemnar la barbàrie i no evitar-la és una greu irresponsabilitat del govern”

Josep Sánchez Llibre
PRESIDENT DE FOMENT DEL TREBALL

“Un dia d'aturada és un 0,15% del PIB, mentre que el dèficit fiscal a Catalunya és del 8%”

Joan Canadell
PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA

“En absència del president de l'Estat, qui ha de clausurar l'acte és el president de la Generalitat”

Damià Calvet
CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

presaris com José Manuel Lara (Planeta) i José Luis Bonet (aleshores president de Freixenet), apel·laven al diàleg i auguraven un esdevenidor infaust en cas d'independència des de diaris de tall clarament antiindependentista.

Justament en una entrevista a *La Vanguardia* aquesta setmana, el president de Seat, Luca de Meo, va denunciar que els talls de carreteres perjudicaven la companyia, que

ha encadenat quatre anys autofinançant-se. També ahir mateix, en una trobada amb la premsa al saló Smart City Expo World Congress, De Meo es va tornar a referir a les protestes als carrers: “L'únic que demano és que em deixin treballar.” Pel directiu, la decisió de tancar la planta per la vaga del 18 d'octubre es va prendre per un sentiment de “por” i “preocupació”, segons Efe. “Nosaltres no tenim l'arro-

gància de voler opinar sobre coses que estan molt per sobre del nostre paper. Jo només soc un home que fabrica i ven cotxes. No he de dir res si [les protestes] no impacten en el negoci, però fa un parell de setmanes sí que vam estar preocupats”, va assegurar.

En aquest punt, però, caldria recordar les paraules del president de la Cambra de Comerç de Barcelona, quan va dir que “un dia d'aturada és un

0,15% del PIB”, mentre que el dèficit fiscal a Catalunya és del 8%.

El president de Seat va poder intercanviar opinions amb el vicepresident del govern, Pere Aragonès, dilluns, en el sopar de lliurament dels XII Premis Carles Ferrer Salat de Foment del Treball, en què el president de la Generalitat, Quim Torra, es va absentar arran de la negativa que tanqués els parlaments, deferència que va

recaure en la ministra d'Economia en funcions, Nadia Calviño.

Qui sí que va parlar va ser el president de la patronal, Josep Sánchez Llibre, que va assenyalar directament la Generalitat: “No condemnar la barbàrie i no evitar-la és una greu irresponsabilitat del govern”, va dir. Per l'empresari català, “el dret de reunir-se i de manifestar-se no empara provocar la barbàrie” ni impedir als



La Cambra es distancia de s'Agaró

La Cambra de Comerç de Barcelona s'ha desvinculat de l'organització de la XXIV Trobada d'Economia a s'Agaró, que se celebrarà el 29 i 30 de novembre. La Cambra havia coorganitzat les jornades en les edicions anteriors juntament amb la Fundació Internacional Olaf Palme, presidida per l'exdiputada socialista Anna Ballebò, i actualment estaria replantejant tots els seus patrocinis i activitats arran del canvi de presidència, que ara ocupa Joan Canadell, segons va publicar ahir l'agència ACN. La desvinculació de l'organització de les jornades de s'Agaró s'emmarca en aquest context de replantejament global, que també inclou la suspensió, per ara, dels Dinars Cambra que organitzava l'ens.

Tot i la possible desvinculació, la Cambra va explicar que ha col·laborat amb la Trobada d'Economia de s'Agaró en temes "puntuals" de l'edició d'enguany i que la vicepresidenta Mònica Roca hi participarà. Entre els convidats d'aquest any a les jornades, hi ha la ministra d'Economia en funcions, Nadia Calvi-

ño, i el ministre d'Afers Estrangers en funcions i futur alt representant de la Unió Europea, Josep Borrell, que faran la clausura de les jornades de divendres i dissabte. La presència de membres del PSOE i del PSC és un clàssic d'aquestes trobades.

També s'hi preveu la participació, entre d'altres, del president de CaixaBank, Jordi Gual; el conseller executiu del BBVA, José Manuel González-Páramo; el president de l'Airef, Luis Escrivá, i la sots-governadora del Banc d'Espanya, Margarita Delgado. El programa, que aquest any estarà centrat en tecnologia i energia, també inclou la participació del president de la Cambra de Comerç d'Espanya, Josep Lluís Bonet, que ha reprovat en diverses ocasions l'actuació de la direcció de la Cambra de Barcelona; la secretària d'Economia del govern, Natàlia Mas Guix, i l'alta comissionada per l'Agenda 2030 de l'ONU, Cristina Gallach. Altres ponents són les presidentes de Fujitsu i de Microsoft a Espanya, Ángeles Delgado i Pilar López, respectivament.

ilització

estudiants accedir a les universitats, va dir. En el seu intent de criminalitzar les protestes al carrer, el president de l'entitat va demanar a les autoritats "una resposta ràpida i eficient" per evitar "actes violents i coaccions" que "perjudiquen" l'economia catalana.

Així, el president Quim Torra no va poder replicar. Justament, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va retreure ahir a Foment la seva "falta de respecte" al president de la Generalitat, ja que entén que és qui ha de clausurar els actes a Catalunya en absència del cap del govern espanyol. Calvet va instar Foment a "revisar aquesta anomalia" amb vista a futures edicions: "En absència del president de l'Estat, qui ha de clausurar l'acte és el president de la Generalitat, només faltaria", va dir.

Durant l'acte, el vice-

president Pere Aragonès va apel·lar també al diàleg i a recuperar la Declaració de Pedralbes. També el secretari general de CCOO, Javier Pacheco, defensava el diàleg en declaracions ahir a TV3 i lamentava l'incident protocol·lari assegurant que "es podrien estalviar aquestes baralles de tapete". Ben sovint els sindicats CCOO i UGT s'han posat al costat de Foment quan s'han convocat vagues en moments importants per a l'independentisme català.

Finalment, Torra i Calviño sí que van coincidir ahir a la tarda al saló Smart City Expo World Congress, però no van fer cap tipus de parlament ni declaració institucional.

Qui també es va afegir al *pressing catch* des de Madrid va ser el president de CaixaBank, Jordi Gual, que va tornar a demanar diàleg perquè no es cronifiqui la situació a Catalunya, ja que "les tensions

no afavoreixen el desenvolupament productiu", segons va dir. En una conferència organitzada per Fòrum Europa, organització en què hi ha representades les principals empreses de l'Ibex 35, Gual va explicar que CaixaBank "té com a divisa" des de la seva fundació, fa 115 anys, intentar promoure el diàleg i el progrés social mitjançant la confrontació d'alternatives polítiques "dins de la llei", i va confiar que això es mantingui també en el futur. Per Gual, a Catalunya s'han viscut "moments difícils els últims anys", i va proposar diàleg per intentar solucionar "de manera pacífica les tensions polítiques i socials". Amb tot, quan se li va preguntar si el banc ha calculat l'impacte en el seu negoci de tots els fets ocorreguts des de l'1 d'octubre del 2017, Gual va assegurar que no s'han valorat, i va insistir a dir que les tensions polítiques i socials no són positives perquè alteren la vida diària i afecten els negocis. "Entre tots hem d'intentar que no es prolonguin", perquè la cronificació és el que realment fa més mal, va dir. ■

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat



El president Quim Torra, sortint de declarar dilluns al judici per desobediència ■ E.F. / EFE

I l'elefant seguirà present

A naïns Nin deia que no veiem les coses tal com són, sinó que les veiem tal com som nosaltres. Probablement aquesta dicotomia entre la seva realitat i la nostra, si no la salvem amb l'honestedat, és el punt clau de la no entesa. Fixem-nos en el que ens passa als catalans, o a molts catalans, quan els espanyols ens veuen no com a catalans sinó com a mals espanyols als quals cal reeducar. Han d'entendre que la gran majoria dels catalans som capaços de sentir-nos únicament catalans però en absolut antiespanyols; en tot cas, això sí, ens sentim profundament contraris a l'assimilació, a la humiliació, i als sotmetiments, i volem ser lliures.

La passada campanya electoral, que va ser una còpia reforçada de la de fa sis mesos, també va girar en exclusiva sobre com han d'afrontar el conflicte català, veient-lo exclusivament tal com ens veuen i no com ens veiem nosaltres. En les seves anàlisis ens han arribat a dir: malalts, sectaris, supremacistes, colpistes, terroristes, insolidaris... i que aquí hi ha un problema de convivència i violència; tot per negar que hi ha un problema polític.

Recordo haver llegit fa anys quelcom d'un místic que deia així: "com pretens trobar Déu si el negues?" Com pretenen trobar una solució al problema de Catalunya si el neguen? És la pregunta clau. De fet haig de dir que sí que ho saben i més que un problema d'anàlisi el que tenen és un de covardia. En el seu dia el problema, amb una mínima capacitat política i d'estadista, es podia haver resolt fàcilment, però el temps l'ha engrandit i ara és un elefant que ja té massa força i saben que no el poden dominar. I arribats aquí només hi ha una manera, que és deixar les ambicions de sotmetiments i acceptar que només un pacte entre lliures és possible.

Si han estat atents a la darrera campanya i als debats, més del noranta per cent de totes les intervencions feien referència a Catalunya. A totes les televisions, ràdios i diaris de fora de Catalunya el tema estel·lar

era Catalunya, i vista tanta coincidència i unanimitat hom es pregunta, és que a Espanya i les comunitats autònomes no tenen cap problema? És que no hi ha problemes d'atur, d'atur juvenil, de finançament, de pensions, mediambientals, de canvi de model energètic, dels déficits sanitaris, socials, pressupostaris, feminicidis...? A ningú l'afecta tot això? Ningú veu l'alentiment econòmic que s'apropa i els seus previsibles efectes? Tothom està satisfet de l'ensenyament primari, secundari i universitari? Tothom està content amb aquesta promiscuitat entre els tres poders de l'Estat que Montesquieu s'està retorçant a la tomba? Tothom està d'acord amb aquesta deriva suïcida de pèrdua de drets que pensàvem intocables i que avui qualsevol fet es pot convertir en susceptible de ser terrorisme i emparats amb aquesta paranoia d'enemics imaginaris, es puguin tancar web, internet, i el que faci falta? A la campanya, segur només importava Catalunya i els pèrfids catalans? I total, per què si l'elefant segueix present. Einstein advertia que si vols resultats diferents no facis el mateix, doncs això. Vull pensar que han vist i anat acceptant que ni amb l'ajut del TC, ni del TSJC, ni de les forces repressives, ni amb el BOE, actuant conjuntament han mogut l'elefant; més encara: l'elefant va creixent!

Tinc l'esperança que un dia molts d'aquests espanyols que han comprat cegament i críticament el discurs interessat de molts polítics de l'anticatalanisme descobriran que era maliciós i pretenien excitar les masses perquè els proporcionava vots. I descobriran el grau de manipulació de què han sigut víctimes, i tard o d'hora es trobaran amb greus problemes que els haurien amagat amb aquest discurs i que hauran d'afrontar la realitat amb força sacrificis, perquè una cosa és clara, ni amb Unides Podem en el govern, deixaran de fer les reformes que demana la UE. Recorden el que els va passar a Grècia amb els que van votar Syriza? I mentrestant, l'elefant seguirà present.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Psicòlegs i psiquiatres fan públic un manifest contra “la violència de l'Estat”

■ Una vuitantena de professionals alerten que la repressió i la por persegueixen neutralitzar la població ■ Asseguren que “no totes les violències són iguals”

V.P.
BARCELONA

Una vuitantena de professionals de la salut, entre els quals hi ha força psicòlegs però també psiquiatres, pedagogs i metges, han fet públic un manifest en què denuncien obertament la “violència de l'Estat” i alerten dels “efectes perversos de la por exercida des del poder”.

Els promotors del manifest parteixen de la base que “no totes les violències són iguals”. En aquest sentit, deixen ben clar que no els agraden “els contenidors cremats, però encara menys la violència contra les persones, la violència d'estat contra un poble pacífic; que es facin saltar quatre ulls en una setmana o que es colpegi per darrere els ciutadans”. I lamenten que tot això ho hagin fet “agents uniformats, espanyols o catalans, en representació de l'Estat”. “Si l'Estat va més enllà de l'ús just de la seva força, aleshores esdevé un estat violent”, hi afegeixen.

Les conseqüències d'aquesta “violència d'estat”, quan “els encarregats de protegir són els que exhibeixen un poder mortífer”, genera “una contradicció explosiva que esdevé el desencadenant de la violència social”. I pels signants del manifest, “de cap manera es poden posar al mateix nivell l'exercici violent de la força, emparat des d'un estatus institucional, i l'expressió d'altres formes d'aldarulls i vandalisme”.

“Més enllà de les armes i empresonaments”, continua l'escrit, la violència d'estat utilitza també “l'ús agressiu de la paraula, la perversió del llenguatge i la por com a arma de destrucció massiva”.

I és en relació amb els efectes que pot tenir la por on els professionals que



La policia carrega contra manifestants a la subdelegació del govern a Girona ■ MANEL LLADÓ

“Ficar jovent a la presó fa mal a les famílies”

Montserrat Mallorquí, de la sectorial de psicòlegs de l'ANC, explica que el manifest neix de la necessitat de posar sobre la taula que “res del que està passant és gratuït”, i que “tot té l'objectiu de neutralitzar amb la por i la repressió perquè la gent no s'axequi i no faci res i fins i tot desisteixi d'anar a manifestacions”. En aquest sentit, entén que accions “com ficar jo-

vent a la presó fan mal a les famílies” i compara la situació actual amb la de la dictadura. “És el mateix model de represaliat del franquisme”, i, per tant, el que volen els professionals és que la gent entengui que “no es pot gestionar com una normalitat el que és una anormalitat”.

El psicòleg Juanjo Tolosa, del grup promotor del manifest, assegura que els profes-

signen la denúncia posen el focus. Entenen que amb la por el que es pretén és “eliminar l'alteritat, la diferència, originant desemparament i contribuint al patiment mental que s'expressa en forma d'inhibició, ansietat, terror, angonya i una plèthora de perturbacions psicossomàtiques”.

En definitiva, els autors del manifest, que continuaran rebent adhesions en els pròxims dies, responsa-

bilitzen l'Estat de ser “la font originària d'un gran patiment moral, i molt sovint també físic”, i també de negar el diàleg. “Quan la paraula dimiteix, comença el domini de la violència: s'han preguntat els nostres polítics on és l'origen dels contenidors cremats i més aldarulls als nostres carrers?”

Insisteixen que “en un moment de gran involució, un moviment de protesta i

sionals estan veient com augmenten els casos d'ansietat: “La gent té por de parlar perquè té por i la por és una plataforma per generar una sèrie de desajustos importants.” Per Tolosa, el diàleg és bàsic per sortir d'aquesta situació: “S'ha creat un subtrat de malestar que només es pot resoldre aprofundint en la tasca democràtica, recuperant la paraula.”

desacord transversal és necessari, sa, creatiu i subversiu”. En aquest sentit, “els atacs violents al dret de protesta consoliden un nou despotisme que, disfressat de democràcia, ataca la salut mental i física”.

El Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, amb 15.000 col·legiats en actiu, va afirmar ahir que “no té cap relació amb l'elaboració i/o promoció d'aquest manifest”. ■



L'olesà Felip Segura entrant ahir al jutjat de Terol acusat de delictes d'odi i injúries greus per una piulada ■ A. GARCÍA / EFE

Jutjats quatre piulaires per odi a la Guàrdia Civil

■ Entre ells hi ha un olesà i una mataronina, als quals demanen quatre anys de presó

Redacció
TEROL

Ahir va quedar vist per a sentència a Terol la causa contra quatre usuaris de Twitter, entre ells l'olesà Felip Segura, una mataronina, a més de dues veïnes de Saragossa i Canàries per piulades sobre la Guàrdia Civil, als quals l'acusació particular, exercida per la vídua d'un dels dos agents morts en un tiroteig amb un criminal de Sèrbia, els demana quatre

anys de presó per delictes d'odi i injúries greus contra funcionaris. En el cas de Segura, que es va defensar emparant-se en la llibertat d'expressió, va piular: “Doncs que haguessin estudiat, en comptes d'allistar-se a un cos militar de perdonavides i estovaàvies. Em sap greu el tràngol de la família, però és el mateix tràngol de la família de qualsevol heroïnòman dels 80. Ells han triat el camí que volien.” Els missatges de les acusades van ser un simple “Karma”; “Maten un nazi a Aragó, dos guàrdies civils a Terol... si és que tot són bones notícies”, i “Gossos bastards”. ■

El Síndic pregunta si les mobilitzacions estaven autoritzades

■ Ribó creu que cal fer compatibles els drets a la protesta i a la mobilitat

Redacció
BARCELONA

El Síndic de Greuges ha obert una actuació d'ofici per contribuir a conciliar l'exercici dels drets de manifestació i de mobilitat, i per això s'ha adreçat a l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i al conseller d'Interior, Miquel Buch, per preguntar per les mesures preses per garantir el dret a la mobilitat a més del dret a manifestació. Rafael Ri-

bó vol saber si les manifestacions i concentracions arran de la sentència del Suprem s'havien comunicat prèviament a l'administració. Preguntarà quines han estat les intervencions dutes a terme fins ara per garantir l'exercici del dret dels ciutadans a la mobilitat i si s'investiga qualsevol altre incident. Pel Síndic, les protestes són expressions legítimes però els drets d'expressió i de manifestació estan provocant incidents en indrets de la ciutat i també en altres vies del país, com pot ser l'acampada a plaça d'Universitat, que bloqueja la Gran Via. ■